

posebno bilo potrebno šezdesetih godina kada je stomatologija Hrvatske oskudjevala kadrovima.

Njegova je zasluga da je 1962. godine ostvaren samostalan Stomatološki fakultet s boljom i širom nastavnom bazom.

Za svoj predani stručni i društveni rad dobio je brojna priznanja i tri visoka ordena. Osim toga dobio je veliki broj diploma i pismenih priznanja. Osobito visoko priznanje je nagrada za životno djelo Republičkog savjeta, za naučni rad Republike Hrvatske, te nagrada »Marija Šležinger« kao najviše priznanje za njegovu zdravstvenu djelatnost.

Bio je počasni član Zbora liječnika Hrvatske, počasni doživotni predsjednik Sekcije za stomatološku protetiku ZLH-a, i počasni član Slovenske zobozdravstvene sekcije za stomatološku protetiku.

Poslije umirovljenja 1969. godine izabran je za znanstvenog savjetnika Stomatološkog fakulteta sa zadatkom da sudjeluje u specijalističkoj i postdiplomskoj nastavi, što je obavljao do 1989. godine. Njegovi seminari za specijalizante priznati su kao vrlo vrijedan doprinos Zubolječničkoj službi u našoj Republici.

Poštovani profesore, bio si svima nama uzor za svoju točnost, marljivost, savjesnost i energiju, a posebno treba sačuvati Tvoju odanost prema struci, Tvoju vrlinu treba pamtitи i prenijeti novim stomatološkim naraštajima.

Vječna hvala i slava profesoru Suvinu!

Krešimir Kraljević
Hanzi Predanić-Gašparac

Prof. dr. IVICA KRMPOTIĆ 1944–1994.

Proljetno zagrebačko predvečerje. Crvenilo vedrog zapadnog obzorja i tamne siluete karakterističnih gradskih kontura djelovali su u tome trenutku drugačije nego inače i pojačavali našu zbuđenost, osjećaj nemoći i tugu. Ne-

stao je i posljednji tračak nade.

U 17,30 tog 3. svibnja, godine 1994. stalo je srce našeg prijatelja, kolege, suradnika, nastavnika, znanstvenika, zdravstvenog djelatnika, uzornog roditelja i supruga.

Umro je profesor dr. Ivica Krmpotić, izvanredni profesor Oralne kirurgije i predstojnik Zavoda za oralnu kirurgiju Stomatološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Tijelo se slomilo pod naletom neizlječive bolesti usprkos snažnoj želji i vedrom duhu našeg prijatelja i profesionalnim i prijateljskim nastojanjima brojnih kolega liječnika, medicinskih sestara i drugog medicinskog osoblja.

Otišao je naš Ivo dostojanstveno i tiho, svjestan svoje bolesti s nadom u pogledu, s vjerom u prijatelje i s vjerom u Boga i čovjeka. Otišao je vjerojatno jedan od najvedrijih likova koje je Stomatološki fakultet ikada imao, otišla je jedna karakteristična zagrebačka figura koju su pamtili brojni sugrađani, a posebice brojni pacijenti koje je liječio.

Prof. dr. Ivica Krmpotić rođen je 11. listopada godine 1944. u Zagrebu, gdje je završio školovanje i Stomatološki fakultet godine 1968. Pripravnički staž obavio je u Domu zdravlja Trnje, a zatim se zaposlio u Stomatološkoj ambulantni Oroslavlj, Doma zdravlja Donja Stubica. Godine 1971. izabran je za asistenta u Zavodu za Oralnu kirurgiju Stomatološkog fakulteta u Zagrebu. Specijalistički ispit iz Oralne kirurgije položio je 1975., a postdiplomski studij završio je magistarskim radom pod naslovom »Vrednovanje operativnih metoda plastike hipertrofije sluznice alveolarnog nastavka i okoline po Mišeu«, godine 1981.

Doktorsku disertaciju pod naslovom »Kirurško protetska rehabilitacija stečenih defekata maksilofacialnog sustava« obranio je godine 1988. i stekao akademski stupanj doktora medicinskih znanosti iz područja stomatologije. Nakon stjecanja odgovarajućih znanstvenih zvanja izabran je godine 1989. u znanstveno nastavno zvanje docenta, a 1993. za izvanrednog profesora u Zavodu za oralnu kirurgiju fakulteta. Smrt ga je zatekla na mjestu predstojnika Zavoda za oralnu kirurgiju fakulteta.

Godine 1975. boravio je u tijeku specijalističkog obrazovanja pet mjeseci na Stomatološkom fakultetu u Kopenhagenu kao stipendist danske vlade. Tijekom postdiplomskog studija polazio je dvomjesečni stručni program za oralne kirurge u Londonu, a 1988. boravio je dva tjedna u Odjelu za čeljusnu kirurgiju, Sveučilišne klinike u Grazu. Bio je članom brojnih stomatoloških udruženja u zemlji i u svijetu i organizatorom stručnoznanstvenih skupova, simpozija i kongresa. Publicirao je oko 50 stručnih i znanstvenih radova i aktivno sudjelovao na brojnim inozemnim kongresima od kojih treba naglasiti one u Japanu, Kubi, Nizozemskoj, Njemačkoj i Americi.

Voditelj je znanstvenoistraživačkog projekta pod nazivom »Implanto-protetska rehabilitacija žvačnog sustava« financiranog od Ministarstva znanosti Republike Hrvatske. Kao voditelj projekta i glavni istraživač osigurao je izdašnju finansijsku potporu programu laboratorijskog i kliničkog istraživanja novog tipa dentalnog oseointegrijućeg implantata sklopivši ugovor o znanstveno-tehničkoj suradnji s austrijskim partnerom.

U postdiplomskom studiju na Stomatološkom fakultetu u Zagrebu vodio je nastavu kolegija Preprotetske kirurgije, Kirurške protetike i Oralne implantologije, što jasno govori koja su bila područja njegova osobitog interesa. Njegova doktorska disertacija rezultat je desetogodišnjeg

bavljenja problematikom onkoloških defekata lica, čeljusti i usta s ciljem uspostavljanja funkcionalne protetske rehabilitacije žvakanja, što predstavlja pionirski rad u Hrvatskoj. Sve što je radio u znanstvenoistraživačkoj djelatnosti, pažljivo bi isplanirao, sustavno provodio, a u projektu bi okupio predstavnike brojnih specijalističkih i subspecijalističkih disciplina s jedinom namjerom, da postupak bude proveden prema provjerenim svjetskim kriterijima uz udio najeminentnijih predstavnika i darovitih novaka struke kojoj je pripadao.

Rad profesora dr. Ivice Krmpotića prekinut je u dobi najvećih intelektualnih mogućnosti, u dobi u kojoj znanje i iskustvo te rezultati vlastitih istraživanja tek otvaraju bezbroj novih vrata i putova za znanstvenu djelatnost generacija koje dolaze.

Katedra za oralnu kirurgiju i Stomatološki fakultet u Zagrebu doživjeli su nenadoknadiv gubitak formiranog nastavnika i znanstvenika, a naročito iskrenog prijatelja i velikog i poštenog čovjeka.

Njegov lik se ne zaboravlja, njegov duh će ovim fakultetom trajno zračiti, a njegova riječ zapisana u brojnim člancima, nastavnim tekstovima i neobjavljenim rukopisima bit će vodilja nama koji ostajemo, i obveza da za vrijeme dok trajemo nastojimo ostvariti bar dio onoga što je planirao.

Brojne ideje i rezultate provedenih istraživanja raspravili smo za vrijeme napredovanja bolesti pripremajući ih za I. svjetski kongres hrvatskih stomatologa, sve u nadi da ćemo uspjeti oduprijeti se i da će profesor dr. Ivica Krmpotić doživjeti taj veliki događaj za hrvatsku stomatologiju. Nije dugo živio, ali je trag koji je ostavio u hrvatskoj stomatologiji tako jasan i prepoznatljiv da će ostati trajno upisan u povijesti Stomatološkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu i povijesti hrvatske stomatologije.

Goran Knežević

DOKTORSKE DISERTACIJE
obranjene na Stomatološkom fakultetu u 1993. godini
(I. dio)
Pripravila Zrinka Šutalo

**MOHAMED ALI MUAAWI: KLINIČKA I
RADIOGRAFSKA PROCJENA PREOBLIKOVANJA
KOSTI NAKON IMPLANTACIJE HAPSET-a U
VELIKE PERIAPEKSNE KOŠTANE DEFEKTE**

Konzervativni endodontski tretman postupak je izbora ukoliko se ne radi o velikim periapeksnim procesima kod kojih je nužna resekcija apeksne trećine korijena-apikotomija. Bit ovoga rada nije obrada kirurških i tehničkih aspekata apikotomije, nego objašnjenje sve većeg broja slučajeva gdje periapeksni proces zahvaća više od apeksne treće. Cilj ovog rada je klinička i radiografska procjena indikacija za apikotomiju uz primjenu HHABGP-a. Kirurški je obrađeno 40 pacijenata s velikim periapeksnim koštanim defektima. Nakon hemostaze, postignute adrenalinom i 3%-tним vodikovim peroksidom, oko nepoduprtog je korijena postavljen Hapset, kako bi osigurao potporu i retenciju zahvaćenog zuba. Veliki koštani defekti pune se Hapsetom na razini apikotomije, dok se manji pune u potpunosti. Nakon kirurškog zahvata preporučuju se antibiotici. Za imobilizaciju jako mobilnih zubi rabi se akrilatna udlaga, a za prekrivanje velikih rana, u svrhu preveniranja kontaminacije slinom i hranom, Periopack. Svi su pacijenti praćeni klinički i radiografski i to klinički u intervalima od 3 i 10 dana, a klinički i radiografski u intervalima od 3 i 8 mjeseci. Klinička i radiografska procjena implantacije Hapseta dala je zadovoljavajuće rezultate. U 90% bolesnika radilo se o potpunom kliničkom ozdravlje-

nju, a u 77% o radiografskom ozdravljenju. Uporabom HHABGP-a postiže se visok stupanj biokompatibilnosti, odsutnost imunološkog odgovora i mogućnost stimulacije stvaranja kosti. HHABGP ima dva relativna nedostatka: visoka cijena i nedostatna literatura. Zaključno se može reći da je HHABGP indiciran za ispune većih koštanih defekata, ali i za sačuvanje gotovo izgubljenih zubi.

**DUBRAVKA PAPA: VERIFIKACIJA I
SISTEMATIZACIJA KRANIOFACIJALNIH
ASIMETRIJA EUGNATIH I DISGNATIH ISPITANIKA**

Zbog biološke prirode rasta i razvoja općenito, a posebno visoko diferencirane regije kao što je glava i lice, logična su posljedica određene asimetrije. Objektiviziranje asimetrije područja kraniofacijalne regije, na eugnatim ispitnicima i onim s ortodontskim nepravilnostima i utvrđivanje stanovite korelacije, odnosno specifičnosti, čine temelj ovog rada. Materijal obuhvaća eugnate i disgnate ispitanske adolescentne dobi različitog spola. Ukupan broj ispitanih je 282 (77 muških ispitanih i 205 ženskih), od čega su 80 bez anomalija, a preostalih 202 s različitim anomalijama (najčešća je kompresija (80), zatim pokrovni zagriz (30), otvoreni (15), unakrsni (24), progenija (30) te hipodoncija i ekstrakcije (23)). Mjerenja su izvedena na modelima, ortodontskoj fotografiji i ortopantomogramu slijedećim mjernim instrumentima: pomična klizna mjerka, mjerilo po Schmuthu, milimetarski papir i planimetar. Uz standardne kefalometrijske primjenjeni su i specifični rentgenkefalometrijski parametri i definiran način i mogućnosti objektivnog utvrđivanja nazočnih simetrija odnosno asimetrija, na području glave i lica u cijelini i u pojedinim markantnim segmentima. Dobiveni rezultati upućuju